

Kl. 13.30

Som nogle måske husker, tillod jeg mig at spørge, om vi lige måtte have lov at sætte os i stolene først. Det affødte stor moro og hånlige latter fra, som vi også hører nu, navnlig den socialdemokratiske side af salen.

Siden hen, hvis vi lige ser bort fra dette øjeblik, må vi jo ellers sige, at smil og grin er stivnet gevaldigt og afløst af et vokabularium, som om man skulle tro, at vi havde nedlagt staten, kastet den danske befolkning ud i ragnarok eller endnu værre, at det danske fodboldlandshold var slået ud den i indledende runde til VM. Den slags nederlag plejer nemlig også at få sportskommentatorer til at miste proportionssansen og tale om katastrofer og lignende.

Efterhånden som tiden er gået, er det blevet mere og mere klart for mig, at oppositionen dengang ikke troede på, at den nye regering turde bruge det flertal, som vælgerne satte i Folketinget den 20. november. Derfor troede den måske heller ikke på, at vi kunne få vedtaget noget som helst.

Debatteerne her i salen har i hvert fald vist, at navnlig Socialdemokratiet tror, at Kanslergadeforliget fra 1930'erne stadig gælder, det forlig, som bestemte, at der ikke kunne regeres uden om Socialdemokratiet i Danmark. Men det kan der, ikke at der skal regeres uden om det tidligere så magtfulde parti, for vi vil i Venstre meget gerne lave så brede aftaler som muligt, men det kan der, og det har på en række områder været nødvendigt af hensyn til indholdet.

Vi noterer os i Venstre, at regeringen har brudt mange års traditioner og indledt en ny praksis i dansk politik. Den har nemlig vist vilje til at opfylde alle de løfter, som vi afgav i valgkampen. Og det må alt andet lige være indholdet af politikken, som er det afgørende, og det indhold har regeringen leveret.

For Venstre er det helt afgørende, at danskerne får en bedre hverdag med større frihed, bedre udfoldelsesmuligheder og øget selvværd. For Venstre er frihed og muligheder frem for begrænsninger et mål i sig selv. Hvorfor? Fordi det er med til at skabe dynamik, initiativ og selvspekt. Men jeg vil godt understrege, at vi ikke taler om frihed for enhver pris, for med frihed følger et stort individuelt ansvar for fællesskabet, ansvar for hinanden og også et ansvar for sig selv.

Det betyder også, at det ikke er en menneskeret at få tilskud til alt, for hver gang man forlanger et tilskud, skal man jo vide, at andre betaler

for det. Der er ikke nogen gratis omgange. Det har der for så vidt aldrig været. Problemet er bare, at det ikke har stået særlig tydeligt for de fleste. Hvorfor? Fordi alt er blevet finansieret med en afgift her og der, som den enkelte dansker måske i nuet ikke har mærket så meget til, men som i længden er blevet til verdensrekord i samlet beskatning.

De sidste 10 år er afgifterne på vand, varme, el, forbrugsgoder, ja, stort set på alt, steget og steget. Alt sammen stigninger, som vender den tunge ende nedad, fordi afgifterne belaster de lavest lønnede hårdst. For de fattigste er afgifterne siden 1993 fordoblet, mens det for de rigeste ligger på en tredjedel.

Det er ikke nogen hemmelighed, at de enorme afgifter, som vi betaler i Danmark, skyldes, at der skal betales for alle de velmenende og såmænd også mange gode projekter, som det offentlige skal finansiere. Problemet er bare, at betalingen ikke har været synlig. Den er kommet snigende og stigende. Det har denne regering taget et godt og effektivt opgør med. Fremover er vilkåret: Prioritering, prioritering, prioritering.

Lad mig sige det, så det ikke kan misforstås: Det er et vilkår, som oppositionen må acceptere, hvis den vil have indflydelse. Det kræver, at man tager et ansvar for prioriteringerne. Hver gang denne regering har lavet en omprioritering, har vi hørt oppositionen stå og sige: Vi kunne have fundet pengene et andet sted. Jeg spørger: Hvor? Vi har ikke fået nogen svar endnu. Er det på skatterne? Vil oppositionen ophæve skattestoppet, for så er det da rigtigt, at så har man alene i den handling de første 500 kr. fra hver eneste familie i Danmark?

At give prioriteringer reelt indhold, som denne regering har gjort, er ikke alene nyt i dansk politik, det er også hårdt. Men i Venstre tror vi på, at det medvirker til at udvikle samfundssind, udvikle følelsen af medejerskab og fællesskab og individuelt ansvar, at vi alle får det synliggjort og bliver mere bevidste om, at alle vores krav og ønsker altså har en pris.

Kl. 13.35

Og så har Venstre altså den helt klare holdning, at vi betaler så rigeligt i skatter og afgifter herhjemme. Skattestoppet er en effektiv og meget synlig bremse på de evindeligt stigende skatter og afgifter, som jo har været en kendsgerning siden krigen.

Vælgerne fortalte den 20. november sidste år, at der var ting, som skulle laves om. Det har vi